मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्राग्नी। त्रिष्टुप्।

शुचिं नु स्तोमं नवंजातमुद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम्।

उभा हि वां सुहवा जोहंवीमि ता वाजं सुद्य उंशते धेष्ठां॥ ७.०९३.०१

शुचिम्- परिशुद्धम् । स्तोमम्- मन्त्रम् । नवजातम्- अभिनवम् । इन्द्राग्नी । वृत्रहणा-आवरणबाधकौ । नु- क्षिप्रम् । जुषेथाम्- सेवेथाम् । उभा- उभौ । हि- खलु । वाम्- युवाम् । सुहवा-सुष्ठु आहूयमानौ । जोहवीमि- आह्वयामि । ता- तौ । उशते- कामयमानाय । सद्यः- क्षणेन । वाजं धेष्ठा- बलधारकौ भवतः ॥१॥

ता सनिसी श्रवसाना हि भूतं सिकंवृधा शर्वसा शूशुवांसी।

क्षयन्तौ रायो यवसस्य भूरेः पृङ्कं वार्जस्य स्थविरस्य घृष्वेः॥ ७.०९३.०२

ता- तो। सानसी- सर्वैः सम्भजनीयो। शवसाना- बिलनो। हि- खलु। भूतम्- भवतम्। साकं वृधा- सह वर्धमानो। शवसा- बलेन। शूशुवांसा- वर्धमानो। भूरेः- प्रभूतस्य। यवसस्य- अन्नस्य। रायः- धनस्य। क्षयन्तो- स्वामिनो। स्थिवरस्य- स्थूलस्य। घृष्वेः- शत्रुघर्षणशीलम्। वाजस्य- बलम्। पृङ्क्तम्- संयोजयतम्॥२॥

उपौ ह यद्विद्थं वाजिनो गुर्धीभिर्विप्राः प्रमितिमिच्छमानाः।

अर्वन्तो न काष्टां नक्षमाणा इन्द्राग्नी जोह्वंवतो नर्स्ते॥ ७.०९३.०३

विप्राः- मेधाविनः। प्रमितम्- उत्तममितम्। इच्छमानाः- कामयमानाः। धीभिः। वाजिनः-सद्गितमन्तः। यत्- ये। विद्थम्- उपासनम्। उपो गुः- उपगच्छिन्ति। ते। नरः- मनुष्याः। अर्वन्तः- अश्वाः। न- इव। काष्ठाम्- दिशम्। नक्षमाणाः- व्याप्नुवन्तः। इन्द्राग्नी। जोहुवतः-आह्वयन्ति॥३॥

गीर्भिर्विप्रः प्रमितिमिच्छमान इष्टे रियं यशसं पूर्वभाजम्।

इन्द्रांग्री वृत्रहणा सुवज्रा प्र नो नव्येभिस्तिरतं देष्णैः॥ ७.०९३.०४

पूर्वभाजम्- पूर्वमेव सम्भजनीयम्। यशसम्- अन्नम्। रियम्- दानयोग्यधनमुद्दिश्य। प्रमितम्- प्रकर्षमितिम्। इच्छमानः- कामयमानः। विप्रः- मेधावी। गीर्भिः- वाग्भिः। सुवज्रा- वज्रपाणी। वृत्रहणा- आवरणबाधको। इन्द्राग्नी। ईट्टे- स्तौति। देष्णैः- दानैः। नव्येभिः- अभिनवैः। नः- अस्मभ्यम्। प्र- प्रकर्षेण। तिरतम्- वर्धयतम्॥४॥

सं यन्मही मिथती स्पर्धमाने तनूरुचा शूरसाता यतैते।

अदेवयुं विदथे देवयुभिः सुत्रा हतं सोमसुता जनेन॥ ७.०९३.०५

यत्- यदा। मही- महत्यो। मिथती- परस्परं हिंसन्त्यो। स्पर्धमाने। तनूरुचा- दीप्तशरीरे। शूरसाता- युद्धे। सं यतैते- यत्नं कुरुतस्तदा। विद्थे- यज्ञे उपासने। देवयुभिः- ज्योतिष्कामैः। अदेवयुम्- अन्धकारकामम्। सोमसुता- रसनिष्पादकेन। जनेन। हतम्॥५॥

इमामु षु सोर्मसुतिमुपं न एन्द्रांग्री सौमनुसायं यातम्।

नू चिद्धि परिमम्नाथे अस्माना वां शर्थद्भिर्ववृतीय वाजैः॥ ७.०९३.०६

इन्द्राग्नी। इमाम्- एतत्। सोमसुतिम्- रसिनष्पादनम्। नः- अस्माकम्। सोमनसाय-शोभनिचत्ताय। उप यातम्- आगच्छतम्। अस्मान्- नः। नु- क्षिप्रम्। हि- खलु। परिमम्नाथे-मन्येथे। शश्चद्भिः- बहुभिः। वाजैः- हव्यैः। वाम्- युवाम्। ववृतीय- आवर्तयामि॥६॥

सो अग्न एना नर्मसा सिमुद्धोऽच्छो मित्रं वर्रुणमिन्द्रं वोचेः।

यत्सीमार्गश्चकृमा तत्सु मृंळ तर्द्र्यमादितिः शिश्रथन्तु॥ ७.०९३.०७

सः- असौ त्वम् । अग्ने । एन- अनेन । नमसा- नमस्कारेण । सिमद्धः- सम्यगुद्दीपितः । मित्रम्-स्नेद्दाधिदैवतम् । वरुणम्- ऋताधिदैवतम् । इन्द्रम्- बलाधिदैवतम् । अच्छ- अभिलक्ष्य । वोचेः-ब्रूहि । यत् । सीम्- सर्वतः । आगः- अघम् । चकृम- कृतवन्तः । तत् । अर्यमा- दानाधिदेवता । अदितिः- अखण्डप्रकृतिः । अन्ये देवाश्च । शिश्रयथन्तु- वियोजयन्तु । तत्- तस्मादघात् । सु मृळ-सुष्ठु रक्ष ॥७ ॥

प्ता अग्न आशुषाणासं इष्टीर्युवोः सचाभ्यंश्याम् वाजीन्।

मेन्द्रों नो विष्णुर्मरुतः परि ख्यन्यूयं पात स्वस्तिभिः सद्गं नः॥ ७.०९३.०८

अग्ने। एताः- इमाः। इष्टीः- मनीषाः। आशुषाणासः- क्षिप्रं सम्भजमानाः। युवोः- युवयोः। वाजान्- अन्नानि। सचा- युगपदेव। अभ्यश्याम- अनुभवेम। इन्द्रः- बलाधिदेवता। विष्णुः- सर्वव्यापी परमात्मा। मरुतः- प्राणविशेषाः। नः- अस्मान्। मा। परि ख्यन्- परित्यजत। परिख्यानं त्याग इति वेङ्कटमाधवः। यूयं पात स्वस्तिभिः सद् नः॥८॥